

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **M. F.**
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem,
sídlem Opletalova 1417/25, Praha,
proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-6475-9/ZR-2024 ze dne 23. 7. 2024, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.
- II. Žalobce je povinen do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč, a to v kolcích na připojeném tiskopisu nebo na účet Krajského soudu v Plzni č. 3703-4321311/0710, variabilní symbol 3539002824.

Odůvodnění:

- Žalovaný zrušil platnost zaměstnanecké karty žalobce podle § 37 odst. 1 písm. a) ve spoj. s § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Zároveň žalobci stanovil lhůtu 30 dnů k vycestování z území ČR.
- Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě. Bez přiznání odkladného účinku by podle žalobce měl případný úspěch žaloby ryze formální význam. Důsledkem napadeného rozhodnutí je nucen vycestovat z území ČR, čímž bude zasažen jeho soukromý a rodinný život. Žalobce má sice možnost požádat o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území, na jeho udělení však není právní nárok. Zároveň ani rozhodnutí o neudělení víza nepodléhá soudnímu přezkumu.
- Žalovaný s přiznáním odkladného účinku žalobě nesouhlasil. Žalobce hovořil pouze v obecné rovině o újmě v osobních a rodinných vazbách na území ČR. Nikdo na něm ale

není pobytově závislý. Žalobce spáchal úmyslný trestný čin. Důležitý veřejný zájem žalovaný tudíž shledával v zachování pořádku a bezpečnosti. Další setrvání žalobce na území ČR by bylo v rozporu s tímto veřejným zájmem.

Posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku

4. Soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) stanoví v § 73 odst. 2 dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; (2) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
5. Je na žalobci, aby tvrdil a osvědčil naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že by výkon nebo právní následky rozhodnutí pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Závisí na žalobci, zda specifikuje, v čem má újma spočívat, a aby takto tvrzené skutečnosti patřičně doložil. Rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, má tvrdit a osvědčovat žalovaný (srov. usnesení KS v Praze č. j. 45 A 4/2013-29 ze dne 6. 2. 2013, č. 2852/2013 Sb. NSS).
6. Žaloba zásadně nemá odkladný účinek, což platí i pro případy, kdy v řízení nemůže vzniknout újma jiným osobám (např. tam, kde žádné jiné osoby v řízení nevystupují). Hrozící újma proto nesmí být vzhledem k poměrům žalobce bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žalobci vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod. (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 10 Ads 99/2014-58 ze dne 1. 7. 2015, č. 3270/2015 Sb. NSS).
7. Žalobce neosvědčil, že mu výkon napadeného rozhodnutí či jiné jeho následky způsobí vážné obtíže či významné poruchy v životě, pro které je třeba přiznat žalobě odkladný účinek.

Vycestování jako následek napadeného rozhodnutí

8. V rozsudku č. j. 8 Azs 303/2019-49 ze dne 27. 10. 2021, č. 4281/2022 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud dovodil, že *stanovení lhůty k vycestování a udělení výjezdního příkazu v kombinaci se zákonným příkazem vycestovat ve stanovené lhůtě z území státu nepředstavují „nucené vycestování“*. Výjezdní příkaz totiž opravňuje cizince přechodně pobývat na území České republiky po stanovenou dobu, přičemž tento pobyt má směřovat zejména k provedení neodkladných záležitostí a případnému následnému vycestování. *Stanovení lhůty k opuštění území státu tak podle Nejvyššího správního soudu není přímým zásahem do práv rodiče a jeho dětí spočívajícím v jeho (jejich) nuceném vycestování z území České republiky*. Z takového rozhodnutí lze „pouze“ dovodit, že pokud cizinec ve stanovené době nevycestuje a zároveň si svůj pobytový režim neupraví jinak, bude na území České republiky pobývat nelegálně. Tento právní náhled potvrdil i v rozsudku č. j. 7 Azs 269/2022-27 ze dne 8. 10. 2022.

9. Soud si je vědom toho, že tyto závěry Nejvyššího správního soudu se týkaly stanovení lhůty podle § 87f odst. 4 zákona o pobytu cizinců, ten je však formulován prakticky stejně jako v nynější věci uplatněný § 46e odst. 2 zákona o pobytu cizinců.
10. V tomto ohledu není určující, o jaký pobytový titul jde a jaké otázky podle hmotného práva jsou rozhodné (zda jde např. o cizince–občana třetí země, nebo cizince–rodinného příslušníka občana EU). Určující jsou typové účinky napadeného rozhodnutí. Jestliže stanovení lhůty k vycestování a udělení výjezdního příkazu v kombinaci se zákonným příkazem vycestovat ve stanovené lhůtě z území státu nepředstavují „nucené vycestování“ ve věcech ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, stěží lze tyto právní účinky posoudit zcela opačně v případě zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu. V obou případech jsou obsah (výrok) rozhodnutí i související právní povinnost cizince normovány shodně.
11. Možnost aplikace tohoto právního názoru na rozhodnutí o *předběžné úpravě poměrů* Nejvyšší správní soud nikde nevyločil (ve věci sp. zn. 8 Azs 303/2019 sice přiznal odkladný účinek, jaké účinky má napadené rozhodnutí však výslovně neřešil). Obdobně tak zde platí výše uvedené: při posouzení otázek hmotného práva dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že stanovení lhůty k vycestování a udělení výjezdního příkazu v kombinaci se zákonným příkazem vycestovat ve stanovené lhůtě z území státu nepředstavují „nucené vycestování“. Stěží lze tvrdit, že procesní účinek tohoto správního rozhodnutí je odlišný a „nucené vycestování“ představuje.
12. Ve světle výše uvedeného názoru rozsudku č. j. 8 Azs 303/2019-49 soud zaměřil svou pozornost na to, zda je žalobcem tvrzené vycestování v příčinné souvislosti s výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Dospěl k závěru, že příčinná souvislost není dána bez dalšího.
13. Rozsudek č. j. 8 Azs 303/2019-49 jednoznačně uvádí, že vycestování není následkem rozhodnutí o zrušení pobytového titulu. K vycestování je tak žalobce nucen až poté, co k nynějšímu rozhodnutí přistoupí další okolnosti – zejména, že si svůj pobytový režim neupraví jinak (srov. např. usnesení NSS č. j. 5 As 73/2011-100 ze dne 18. 8. 2011). Jinými slovy, zrušení pobytového titulu je potřebnou, ale ne dostačující příčinou nuceného vycestování; do řetězce událostí nezbytně musí přistoupit i události další. Z povahy věci pak napadené rozhodnutí samo o sobě nepůsobí žalobci aktuální újmu na rodinném a soukromém životě. Jestliže jeho bezprostředním následkem není vycestování žalobce, nemůže toto absentující vycestování způsobit rozdělení rodiny.
14. Důraz na *případnou* hrozbu vyhoštěním pak je pro posouzení věci zcela bez významu. Již samotné vycestování totiž představuje relevantní újmu, není třeba aby přistoupilo vyhoštění. To je navíc za současného stavu hypotetické, nikoliv reálné. Teprve pokud by žalobce osvědčil, že je právně nucen (povinen) opustit území státu a zároveň není schopen si upravit pobyt na území jinak, bylo by možné uvažovat o hrozbě sankce pro porušení této povinnosti.
15. V souzeném případě žalobce nad rámec existence napadeného rozhodnutí měl osvědčit i další okolnosti, které by vypovídaly o existenci nepřerušného řetězce mezi zrušením pobytového titulu a (aktuálním) donucením k vycestování. To však neučinil. Žalobce zmínil možnost požádat o vízum za účelem strpění pobytu na území; je však toho názoru, že toto vízum mu nebude uděleno. K tomu soud konstatuje, že udělení víza tedy za stávajícího stavu není vyloučeno ani osvědčeno, jako nepravděpodobné. Ve světle závěrů rozsudku č. j. 8 Azs

303/2019-49 tedy žalobce zatím není nucen k opuštění území České republiky, a proto chybí příčinná souvislost mezi napadeným rozhodnutím a nuceným vycestováním ze země.

Závěr

16. Žalobce neosvědčil, že mu ve světle závěrů rozsudku č. j. 8 Azs 303/2019-49 může vzniknout nebagatelní újma. Proto soud odkladný účinek žalobě nepřiznal. Osvědčí-li žalobce, že mu vízum za účelem strpění nebude nebo nebylo uděleno, jde o změnu okolností, která případně odůvodňuje jiné rozhodnutí soudu o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.
17. Soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví činí 1 000 Kč (položka 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 9 As 270/2023-21 ze dne 4. 6. 2024, č. 4616/2024 Sb. NSS, odst. 23).
18. Proto soud uložil žalobci povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku. Podle § 4 odst. 1 písm. h) *per analogiam* zákona o soudních poplatcích je žalobce povinen zaplatit poplatek ve stanovené lhůtě kolkovou známkou na připojeném tiskopisu nebo na účet Krajského soudu v Plzni č. 3703-4321311/0710, variabilní symbol 3539002824.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [104 odst. 2, 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 14. října 2024

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce